

Ninatark

R-r-r-r-remont?!

Koolis on õppeaasta alguses olnud palju saginat. Kui tavaliselt tehakse remonditööd valmis enne õpilaste tulekut, siis meie koolis on mürisemine-lõhkumine kostnud terve esimese veerandi. Küsisime direktor Ruth Ahvenalt, mis toimub.

Direktor rääkis, et praegu hakatakse koolimaja katust soojustama, tööde lõpp on planeeritud 18. detsembriks. Kui aga enne tulevad külmad ja tuisud, siis jääb tööde lõpetamine kevadesse. Katusetööd planeeriti juba suvel, kuid nende algus venis. Uste kohta ütles koolijuht, et need tulid meile ootamatult: üheltpoolt oli küll mitmel aastal Päästeameti ettekirjutus, kuid linnavalitsuse rahaeraldus tuli nüüd. Eesmärk on, et kõik korrused saaksid nõuetele vastavad tuletõkkeüksed. Töö jätkub ning ukсед peaksid saama paigale koolivaheaja jooksul. Küsimusele, kas vahetatakse ka kõikide klasside ukсед, vastas direktor, et vahetati vaid need, mis jäävad evakuaatsiooniteedele: kõigi uste vahetus on pigem esteetiline probleem ja vajadust selleks ei ole. Ninatark uuris, kui palju katuse, tuletõkke- ja klassi-uste vahetus maksma läheb, kuid direktor ei saanud meile numbritest rääkida—nimelt kom-

penseerib kogu selle töö Tartu linnavalitsus ja koolieelarvet tööd ei puuduta.

Katuseparandus.
Foto: Kristiina Järve

Loomulikult kasutas Ninatark võimalust, et uurida, millised ehitustööd meid veel ees ootavad. Direktor kostis: “Plaane on palju, aga raha napib.” Kõige põletavam (*tegelikult küll jahutavam—toim*) probleem on keskküttesüsteem. Valdavalt on klassides 26 aastat vanad radiaatorid—temperatuurikõikumised on väga suured, kuigi leevendust loodetakse saada katuse soojustamisest. Radiaatoritega sama vana on torustik—ka see ootab vahetamist. Igasuguste pisetöödega tuleb kool ise toime, aga mastaapsemate töödega mitte. Praegu näiteks tegutseb remondimees ühes B-korpuse klassis, sest sügisel peame avama kolm, kui mitte neli, esimest klassi ja selleks tuleb valmis olla. Suurtest töödest nimetab direktor veel vajadust välja vahetada A-korpuse II korruse põrand. Rahataotlusi küttesüsteemi, torustiku ja põranda remondiks on kool esitanud korduvalt, paraku seni edutult.

Ninatarga küsimusele, millal kool päriselt korda tehakse, vastas Ruth Ahven: “See sõltub kooli omanikust. Ma väga loodan, et järgmisel valmisloosungite ajal tehakse korda kõik põhikoolid, mitte ainult need, mis muudeti põhikoolideks.”

Säde Mai Krusberg, Hanna Kurvet, Ingrid Kiisk

Uued ukсед. Foto: Kristiina Järve

Aasta õpetaja – Kaire Sumberg

Meie koolis ei ole õpilast, kes ei teaks Kaire Sumbergi. Kaire uurib loodust, õpetab geograafiat, peab blogi, juhatab klassi, päästab tihaseid, reisib, loeb, kirjutab raamatuid, naerab, teeb lõputult projekte, joonistab väga hästi, esineb siin ja seal ning on kõikide oma õpilaste lemmikõpetaja. Kaire tööd tunnustati tema tegevuste vääriliselt ning talle omistati aasta õpetaja tiitel. Esitasime Kairele mõned küsimused.

Kuidas sai Teist õpetaja?

Kogemata.

Mitu aastat olete õpetajana töötanud?

Üle 10 aasta. Täpsemalt 11 või 12 aastat.

Mis teeb õpetaja töö raskeks?

See on raske, aga huvitav. Raskeks teeb see, kui on raske klassid, näiteks sellised klassid, kus ei taheta õppida ja tehakse kõike muud peale õppimise ja siis sa pead kõige valmis olema, siis sa pead nende eest vastutama, sa pead kuidagi nad õppima saama ja see ongi raske.

Kaire Ungaris siruulatust mõõtmis. Foto: erakogu

Mis on õpetaja ametis head?

Huvitav on. Kogu aeg saad ise midagi uut õppida ja õpilased ise õpetavad kogu aeg midagi uut. Nii et hästi põnev on, ükski päev pole sama, mis eelmine. Iga päev on isemoodi. Õpilased vahetuvad, uued õpilased tulevad ja iga õpilane on erinev. Mitte kunagi ei hakka igav.

Kelleks Te tahtsite lapsena saada?

Arstiks, siis juuksuriks ja kui koolis käisin, siis tahtsin saada õpetajaks või loomaarstiks. Ja nii ma olengi eluaeg tahtnud saada kas loomaarstiks või õpetajaks.

Mis on Teie hobid?

Käsitöö, raamatute lugemine ja kirjutamine. Meeldib igal pool metsas käia, aias nokitseda, jalutamas käia ja kepikõnd on lemmik. Veel meeldib *postcrossing* ja joonistamine. Kui oleks aega, tegeleks veel millegagi.

Mida õpilased Teile õpetanud on?

Hästi palju asju. Õpilased küsivad iga kord midagi, küsivad õppimisega seotud asju, isiklikke asju, elulisi asju, igasugu imeasju küsitakse ja kui ei oska vastata, siis lähen ja uurin, mis õige vastus on, ja saan siis ise ka targemaks.

Kas Teil on rääkida mõni naljakas jutt, mis on seotud õppimise ja õpilastega?

Jah, üks põnev lugu on. Olen seda teistele õpilastele ka rääkinud. Ma ei mäleta, mis klass see oli, aga üks klass oli, kus tagumistes pinkides räägiti tihti juttu ja keegi ei pannud tähele. Ainult esimeste pinkide rahvas kuulas. Ja siis ma ütlesin esimeste pinkide õpilastele, et nüüd ma kirjutan tahvli peale sellise asja, mida kodus kindlasti tegema ei pea ja ärge seda tehke. See on kodune töö, mida te tegema ei pea. Siis ma tegin natuke kõvemat häält ja ütlesin tervele klassile, et ma kirjutan nüüd teile koduse töö tahvlile. Kirjutasin tahvlile siis suvalised leheküljed ja panin hüüumärgi taha veel ja ütlesin, et see on väga tähtis. Esimeste pinkide õpilased noogutasid ja nad said aru, et seda ei pea tegema. Tagumiste pinkide rahvas kirjutas ka koduse töö üles ja enne järgmist tundi tulid siis nad ütleva: „Õpetaja, mis koduse töö sa andsid, need on mingid imelikud leheküljed!“ Ja teistel oli nalja muidugi palju.

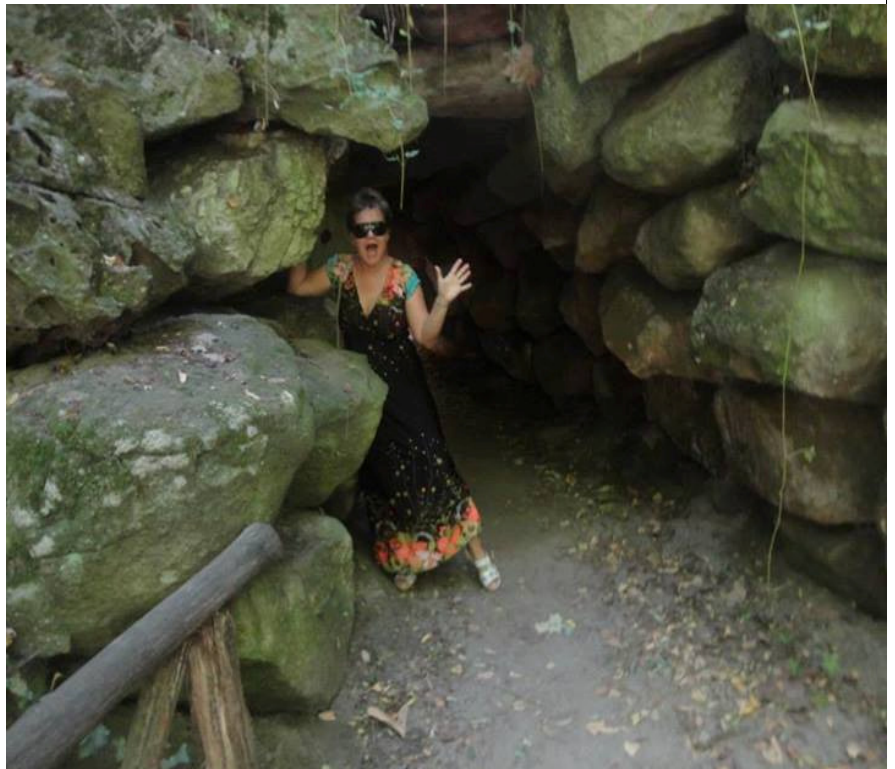
Kas aasta õpetaja tiitel tuli teile üllatusena?

Jah, see oli väga suur üllatus. Ma ei osanud seda oodata, sellepärast et tegelikult ma ei ole ise suur tegija, koos oleme seda väärt. Ma sain seda teada alles õpetajate päeva hommikul, kui üks lapsevanem kirjutas mulle: „Palju õnne aasta õpetaja tiitli puhul!“ Minu esimene reaktsioon oli talle vastu kirjutada, et ta eksib. Ma kontrollisin järele ja ta ei eksinudki. Mul oli ikka täielik šokk, istusin pikka aega ja lugesin seda kirja aina uuesti ja uuesti.

Janeli-Sandra Sirkel ja Laura Liis Veski

Kes on Kaire meie meelest?

Kaire on väga südamlilik ja tore õpetaja. Kui keegi tunnis millestki aru ei saa, siis ta seletab kas või mitu korda, et kõik saaks aru. Kui on mure, siis ta kuulab alati ära ja aitab nii, kuidas saab. Kaire on kindlasti väärt aasta õpetaja tiitlit, sest ta õpetab huvitavalt ja teeb kõik selleks, et õpilastel oleks hea. Tal on väga hea huumorimeel. Kaire ei tõsta eriti häält, aga kui, siis on selleks ka põhjust. Ta on üks parimaid õpetajaid üldse!

Koopas
Foto: erakogu

Loe veel!

Kaire ja tema õpilaste tegemistest võib lugeda loodusblogist kairekas.blogspot.com

Õpetajana klassi ees

Selgi aastal oli lõpuklasside õpilastel võimalus end ühel päeval õpetajana proovile panna. Uurisime, milliste ootuste-lootustega päevale vastu mindi, kuidas reaalne õpetajatöö välja kukkus ning kas ja mida õpilased õpetajate päevast kaasa võtsid.

Ootus

Läksin õpetajate päevale vastu heade ootustega, lootsin, et õpilased on koostöövalmid.

Hirm oli, sest õpetaja oli ka tunnis ja kartsin, et õpilased ei kuula minu sõna.

Arvasin, et pean jõudu kasutama, kuna pidin tundi andma ühele hullule klassile.

Ma lootsin, et saab palju nalja.

Kartsin, et ei oska õpilasi korrale kutsuda, kui nad peaksid omavahel rääkima või tunnis mitte kuulama.

Ma olin päris elevil ja ootasin seda päeva väga.

Õpetajate päevale minnes kartsin natuke, et õpilased hakkavad lollitama ja ei kuula sõna. Lootsin ja ootasin, et minu hirmud ei saa tõeks ning kõik sujus plaanipäraselt.

Soovisin, et minu klass oleks rahulik ja keegi ei lärmaks.

Eeldasin, et kõik toimub kiire tempoga, olin valmis selle hullumeelse kiirusega kaasa minema.

Läksin mõttega anda õpilastele paar ülesannet ja kuulata ise rahulikult muusikat.

Tegelikkus

Klassid, kellele tundi andsin, olid väga rahulikud.

Õpilased kuulasid väga hästi.

Veidi oli naljakas ja samas oli harjumatu olla õpetaja rollis.

Tegelikkus? Oli selline, et õpetaja on raske olla.

Klassi ees tundsin veidi uhkust, et mina olen see, kes on klassis kõige vanem ja targem. Ma olin muidu valmis ka mõnitamiseks ja tunnirikkumiseks, aga õnneks läks kõik hästi ja õpilased olid tublid: tunnitöö sai kõigil valmis, kõik sujus hästi.

Kõik sujus hästi ja minu üllatuseks olid õpilased väga tublid ja võtsid tunnist ilusti osa.

Tunnis olles tõdesin, et kiirus, mida ootasin, puudub ning asjad olid liialt aeglasel minu maitse jaoks.

“Õpetaja Kristi Kreutzberg”.

Foto: Merili Mägi

Väikestega tunnis olles oli raske, sest nad ei saanud aru, mida peavad tegema – ülesanded olid nende jaoks veidi rasked. Vanematega läks paremini, nad teadsid rohkem ja oskasid rohkem. Tunnid olid mõnusad ja naljakad.

Reaalsuses ei tulnud minu mõttest muusikat kuulata midagi välja: lärm oli nii suur, et muusikat polnud kuulda. Päev aga oli üpris lõbus ja mulle meeldis see.

Mind hämmastas 2.-3. klassi inglise keele oskus. Nad rääkisid väga hästi ja said kõigest mu käskudest ja palvetest aru.

Ma olen alati tahtnud öelda klassile: “Tõuske püsti!”, “Istuge!”

Õppisin

Kui raske on õpetajal tun-
di anda, kui õpilased ei
kuula sõna.

Kuidas käituda ja olla
õpetaja.

On raske üksi mitme õpi-
lasega hakkama saada.

Õpetajaks ma kindlasti ei
hakka ja et õpetaja olla on
kohutavalt igav.

Raskete klassidega ei ole
lihtne koos õppida.

Kuidas olla õpetaja, kui-
das suhtuda õpilastesse.

Ma saan aru, kui raske on
õpetaja töö ja samas, kui
tore ja arendav see töö on.

Kuidas klassis korda hoida.

Et ärevil ja tähelepanuvajaduses lapsed võivad teha kõike,
peaasi, et silmapaarid koonduksid neile. Õpetajaametit ei pea ma kahjuks enam kergeks.

Õpilased on nagu lambakari. Tuleb olla kogu aeg karm.

Isegi väike kära segab mind ja saan aru, mida õpsid tunnevad.

Tunni juures on kõige tähtsam see, et õpilastel oleks tegevust, sest kui ei ole, läheb kord käest ära.

Kui ma just päris õpetajaks ei saa, siis olen suhteliselt kindel, et tulevikus töötan koos lastega.

Sain aru, et ei taha saada õpetajaks. See on liiga suur ja raske töö, kus on palju kohustusi ja suur vastutus.

Kui pinginaabriga ise vahepeal jutustada, siis ei saa arugi, kuidas see tegelikult tundi segab, aga kui panna ennast õpetaja asemele, siis on päris raske tundi läbi viia.

Muusikaõpetus
Foto: Merili Mägi

Uued näod

Psühholoog Kaisa Hunt

Kuidas Te siia kooli sattusite?

Kuulsin töökohast tuttavate kaudu ning saatsin teele soovi siin koolis psühholoog olla. Pärast intervjuud saigi selgeks, et just siia kooli ma tööle tulengi.

Kellena ja kus Te enne töötasite?

Varem olen töötanud mitmetes tudengiorganisatsioonides, tegelenud palju vaimse tervise teadlikkuse tõstmise, koolituste ja internetinõustamisega. Tegemine on olnud küll vabatahtlike kohtadega, aga pean end siiski ka Lahendus.net'i töötajaks, kus olen mitu aastat noori nõustanud.

Kas õpilased paluvad tihti abi?

Abi palumiseks on mitmeid erinevaid viise ja vahel on seda raske teha julgelt uksele koputamise ja sisseastumisega. Kuna olen siiski veel ka mõnevõrra uus nägu koridoris, siis ukselekoputajaid veel väga palju pole olnud. Iseenesest julgustan õpilasi, et kui isegi ei tea või ei oska millestki rääkida, siis võib alati tulla neljandale korrusele uurima, et millest üldse võiks rääkida.

Milliste muredega õpilased kõige rohkem Teie poole pöörduvad?

Kindlasti oleneb see õpilase vanusest. Esimeses kooliastmes tekkivad mured ei ole need, mille pärast kolmanda kooliastme õpilased südant valutaksid. Ise ma usun, et ükski mure ei ole liiga väike, et selle puhul abi küsida. Kui ennast vaevab, siis on oluline ja mina olen valmis ära kuulama.

Kuidas on suhted meie kooli õpetajatega?

Õpetajate ja teiste kolleegide poolt olen saanud väga sooja ja toetava vastuvõtu.

Mida Te arvate meie koolist?

Mulle tundub esimese veerandi puhul, et tegu on tugeva ühtekuuluvustundega kooliga. Üksteist hoitakse. Lisaks on mul hea meel, et õpetajad kasutavad mitmeid kaasaegseid ja huvitavaid viise, kuidas õpetada.

Vene keele õpetaja Aljona Maalmann

Kus te olete sündinud ja üles kasvanud?

Ma olen sündinud Eestis ja terve oma elu elanud Eestis, kuid rahvuselt olen ukrainlane.

Kus koolis õppisite?

Ma õppisin 6. keskkoolis Tartus ja lõpetasin Tartu Ülikooli vene ja slaavi filoloogia eriala.

Kas Te olete varem koolis töötanud?

Jah, olen õpetajana töötanud 6 aastat. Sel aastal hakkasin töötama siin koolis, mis mulle väga meeldib.

Mis Te arvate meie kooli õpilastest?

Hästi, õppilased on väga toredad ja usinad õppijad.

Kas mõnele klassile avaldaks erilist kiitust või kas mõni klass on eriti ulakas?

Nii ei tohi öelda, et mulle mingi klass meeldib rohkem või vähem. Kõik inimesed on erinevad ja igas inimeses on alati head ja halvemad küljed. Ma püüan alati leida inimestes palju häid külgi. Veeriku koolipere on tore, hea, rõõmsameelne ja hooliv üksteise suhtes. Mul on väga hea meel, et ma siia tööle tulín.

Kuidas on suhted meie kooli õpetajatega?

Head. Kohe alguses kui ma siia kooli tööle tulín, võeti mind väga soojalt vastu ja aidati kui ma kõiki ruume üles ei leidnud.

Mida võiks teie meelest meie koolis muuta või paremaks teha?

Minu meelest polegi midagi eriti muuta, sest kõik on väga hästi. Minu arvates kool peab olema kaasaegne, aga samuti hoidma oma traditsioone. Veeriku koolil, ma arvan, et see tuleb väga hästi välja.

Foto: erakogu

Vene ja inglise keele õpetaja Ludmilla Alver

Kes Te olete ja kust Te pärit olete?

Olen põline tartlane. Kuna olen õppimishimuline, siis olen lõpetanud 3 kõrgkooli ning mul on nii klassiõpetaja kui ka inglise keele õpetaja diplomid.

Kas Te enne töötasite?

Tööd olen elu jooksul teinud palju ja erinevat: üliõpilasena töötasin õpingute kõrvalt lasteaiakasvatajana, sekretäri ning administraatorina. Hiljem jätkasin juba õpetajana Tartu Kommertsgümnaasiumis ja Raatuse Gümnaasiumis. Lisaks olen aastaid teinud ka giiditööd ning tänu sellele väga palju reisinud.

Mis Te arvate meie kooli õpilastest?

Lapsed on ikka lapsed. Pole vahet, mis koolis nad õpivad.

Kuidas on Teil suhted meie kooli õpetajatega?

16 aastat tagasi alustasin oma õpetajakarjääri just Veeriku koolist, kus ma ühe õppeaasta jooksul töötasin asendusõpetajana. Paljud õpetajad, kes toona töötasid, on endiselt veel ametis ning teavad ja mäletavad mind veel tollest ajast. Seetõttu on sisseelamine olnud minu jaoks tunduvalt lihtsam. Minu arvates on Veeriku koolis väga sõbralikud ja abivalmid õpetajad.

Kuidas on jäänud mulje meie koolist?

Mulle meeldib Veeriku koolis. Eriti vahva on see, et koolis on tööl nii energiline huvijuht, kelle eestvedamisel toimub palju huvitavaid üritusi. Ehkki ei küsitud, lisan juurde, et mul on mitmeid hobisid. Olen lapsest saadik tegelenud spordiga (keskkooli lõpuni tegelesin tõsiselt kergejõustikuga) ning seetõttu on minu hobidki enamasti sportlikud: olen hobisukelduja, rulluisutan, mängin geopeitust ning sõidan mootorrattaga.

Tagasi koolis!

Algklassiõpetaja Riina Karpov

Kuidas on olla taas tagasi koolis?

Väga hea tunne on tagasi olla. Nii tore on näha uusi ja ka endisi õpilasi.

Kuidas õpilased käituvad, on nad aastatega ulakamaks läinud?

Ei ütleks väga, aga igas klassis leidub ikka mõni Toots.

Kuidas on lood õppekavaga, on see raskemaks läinud?

Õppekavas on küll üksjagu muudatusi, aga on ka selliseid, mis pigem annavad võimaluse teha tööd huvitavamaks ja sisukamaks. Mulle on alati meeldinud õuesõpe ja õppekäigud. Kujundav hindamine on mulle uus ja huvitav teema, mis vajab veel kohanemist.

Mis klassi te õpetate?

Õpetan 1.b klassi.

Kuidas olete rahul uue moodsa tehnikaga meie koolis, aitab see teil paremini õpetada?

Jah, uus tehnika teeb õpetamise tõesti lihtsamaks ja õpilastel on samuti huvitavam õppida. Minul isiklikult on äsja remonditud klass, kus on puuetundlik tahvel ja dokumendikaamera, ehk siis SUPERTINGIMUSED töötamiseks.

Pildid ja tekst Karmen Kaar ja Kathriin Voika

Kiri sõbrale

24.09.2013

9. a metslased. Foto: Merili Mägi

Tere, Milvi!

Ma pole sind nii kaua näinud. Kuidas sul läheb kah? Kala ikka näkkab veel või oled oma hobi maha jätnud? Okei. Mu tegelik põhjus, miks ma sulle praegu seda kirja kirjutatan on minu soov sulle pajatada eilsest matkapäevast, mis oli üpris põnev ja lõbus.

Meie matkapäev algas bussisõidust, kus toimus päris korralik *photoshoot*, mis aga sai küllaltki kiiresti läbi, sest me olime kohale jõudnud. Kohapeal ehk Vapramäel saime me kõik meenutada meie eelmist Vapramäel käiku, mis oli paar aastat tagasi, kui ma õigesti mäletan.

Meile anti ülesanded, mida me täitma pidime ja mõned neist, nagu vibulaskmine ja Anna Maria suurepärase oskuse sidet siduda, olid meile Anna Mariaga väga meelepärased.

Vahepeal juhtus meil seal matkarajal ka üks kohutav õnnetus, kui poisid, kes meie klassis käivad, otsustasid järsku ära kaduda sinna samale rajale, kuhu me ise ka paar aastat tagasi ära kadusime. Õpetaja oli paanikas, Anna Maria nuttis hüsteeriliselt ning kõik oli pea peale pööratud. Meie matkapäev lõppes ikkagi õnnelikult ja rõõmsalt, kui poisid jälle välja ilmusid ja me saime suppi sööma minna. Enne äraminekut tegime veel grupipilti ja igasuguseid muid toremaid hüppeid ja vigurdusi.

Bussiga tagasisõit ei olnud aga nii meeldiv kui bussiga sinna sõitmine, sest mõned kaasklassikaaslased olid meie koha ära kaaperdanud ja me pidime Anna Mariaga väikeste 6.a laste juures istuma.

Kokkuvõttes võiks öelda, et oli väga meeldiv reis ja suur vaheldus sellele sagivale koolimelule.

Tervitades

Annette Kits

Jälle korjasime tõrusid!

Sel aastal püstitati tõrukorjamise absoluutne rekord – kokku koguti 1678 kg tammetõrusid. Võrdluseks olgu öeldud, et see on veidi rohkem, kui kaalub üks keskmine sõiduauto Volkswagen Golf. Kõige usinamad tõrukorjajad olid 436 kg 1.a klassi õpilased, kellele järgnesid 226 kg 1.b ja 147 kg 2.b klass. Tõrukorjamisest võttis osa 15 klassi, kelle tõrukogused jäid võitjate ligi poole tonni ja 15. koha 9 kg vahele. Muide, kui kõik õpilased oleksid kooli toonud võrdse hulga tõrusid, oleks kogutu jaoks igäüks pidanud panustama 3,92 kg. Pole ju palju, et Elistvere loomapargi asukatele heameelt valmistada?

Ninatark

Jõumees Jaanis. Foto: Kadri Lill